

**İNSANA
HAYVANA
YERYÜZÜNE
ÖZGÜRLÜK!**

Köpekler, sokakların kadim sakinleridir

Köpekler, insanla etkileşim içerisinde evrimleşmiş sosyal hayvanlardır. Dolayısıyla, var olduklarından beri insanlarla iç içe yaşıyor, bizimle aynı mekanları paylaşıyorlar. Burada 10 bin yılı aşkın süredir devam eden bir birliktelikten bahsediyoruz. Onlar, hayatları bizim hayatlarımızla bir olmuş, yaşamlarını idame ettirmek için bakımımıza ve dayanışmamıza ihtiyaç duyan dostlarımız. Onlarla paylaştığımız mekanlar ise elbette evlerimizin dört duvarının arasından ibaret değil. Aksine, köpekler ev içinde bakılmasının pet hayvanı sektörünün gelişmesine paralel olarak yaygınlık kazanan görece yeni bir mevzu olduğunu söyleyebiliriz. Buna karşılık, en başından beri insanlarla birlikte yaşadıklarını göz önünde bulundurmak bile, köpeklerin; sokakların kadim sakinlerinden olduklarını görmeye yeter. Hem - yaşamımızı şimdiye kadar yüksek güvenli, kapalı siteler arasında sürdürmediyse eğer- sırf kendi hayat deneyimimize bakarak bile sokakların köpeklerin de evi olduğunu görmek mümkün değil mi? Onların sokaklardaki gündelik hayatın bir parçası oldukları bariz değil mi?

Sokak köpeklerine karşı başlatılan haçlı seferi

Buna karşılık, sokak köpeklerine yönelmiş bir haçlı seferiyle karşı karşıyayız. İnsanlar için güvensizlik yarattıklarından dolayı köpeklerin sokaklarda var olma haklarının bulunmadığı söyleniyor. Bu yüzden, ya uyutularak katledilmeleri ya da "barınak" adı verilen toplama kamplarında tecrit edilmeleri gerekiyor. Yalnız iktidarın değil, tüm ana akım siyasetlerin ve güdümlerindeki medyanın dahil olduğu kirli propaganda, hedef gösterme ve kışkırtmalar neticesinde sık sık; şiddet gören, zehirlenerek, hatta işkenceyle katledilen sokak köpeklerinin haberlerini alıyoruz. Belediyelerin barınaklara koyacakları iddiasıyla sokaktan kopardıkları köpeklerin akıbeti ise belirsiz. Topladıkları köpekleri katledip toplu mezarlara gömen ya da hayatlarını idame edemeyecekleri ıssız yerlere terk eden belediyeler istisna değil.

Barınaklar; toplama ve ölüm kamplarıdır

Ancak, toplanan köpeklerin barınaklara konulduklarının farz edilmesi de durumu pek iç açıcı hale getirmiyor. Çünkü, köpekleri barınaklara tıkmak; sadece, onları evlerinden, alıştııkları hayattan, sosyal ve duygusal olarak güçlü bağlar kur-

ve duygusal olarak güçlü bağlar kurdukları insan ve hayvan dostlarından kopararak sosyal olarak tecrit etmek anlamına gelmiyor. Buralar; hayvanların son derece sağlıklı ve elverişsiz koşullarda yaşamaya mahkum edildikleri; açlıktan, bakımsızlıktan, tedavisizlikten ötürü, kimileyince maruz kaldıkları yoğun fiziksel işkence sonucunda acı içerisinde hayatlarını kaybettikleri toplama ve ölüm kampları. Pilot bölge, yani "örnek" barınak olarak gösterilen barınaklarda da durum değişmiyor. "Pilot bölge" olarak gösterilen Konya Sahipsiz Hayvan Bakımevi ve Rehabilitasyon Merkezi'nde işkence edilerek öldürülen köpekler, yine pilot bölge olarak sunulan Beykoz Barınağı'nda ölen ve kaybolan hayvanlar; bu gerçeği ortaya koyuyor.

Sokak köpekleri için Avrupa'nın örnek gösterilmesi

Köpekleri sokaklardan ve gündelik hayattan sürmenin bahanesi olarak Avrupa ülkelerini örnek gösteriyorlar. Mesela; geçtiğimiz günlerde ABB Başkanı Mansur Yavaş, yönettiği belediyenin köpekleri sokaklardan toplayıp barınaklara tıkma kararını "Avrupa'da sokakta bir tane sahipsiz köpek yok" diyerek savundu. Daha önce Erdoğan da "başiboş" köpek sorununun çözümünde Avrupa'daki uygulamaların hayata geçirileceği açıklamasında bulunmuştu. Bu

şekilde Avrupa'yı işaret ederek bize şöyle diyorlar: Avrupa -ya da başka bir ifadeyle Batı-, medeniyetin temsilcisidir ve onun fiiliyatları medeniyetin ölçüsüdür. Bu yüzden, medeni bir ülke olmak için onun yaptığını yapmamız ve köpekleri sokaklardan silmemiz gerekir."

Ama, 20. yüzyıl gibi yakın bir geçmişte, yeterince "İnsan" olmadıkları ilan edilen Yahudilerin, Romanların, engellilerin toplama kamplarına kapatıldığı, gaz odalarında "itlaf edildiği" Almanya da bir Avrupa ülkesi değil miydi? Amerika'yı sömürgeleştirilen Batılılar, "vahşi" dedikleri Amerikan yerlilerini medeniyet adına soykırıma uğratmadı mı? Ya da, medeni bir ülke olmak uğruna, bir zamanların İngiltere'sinin sokaklarında "başiboş" gezen işsiz yoksullar için hapisten sürgüne, kırbaçtan idama kadar çeşitli ağır cezalar öngören "serseriliğe karşı" yasalarını da örnek almamız gerekiyor mu? Ya, ABD'nin topluma rahatsızlık verdikleri gerekçesiyle engellilerin sokaklarda bulunmasını yasaklayan "Çirkinlik Yasası" mı? Sonuçta bunlar da medeniyet yolunda izinden gittiğimiz Batı'nın ülkeyi ve sokakları "güvenli ve steril" kılmak gerekçesiyle başvurduğu uygulamalar değil mi? Peki, 2014 yılında Brezilya'da ülkede oynanacak dünya kupası öncesinde sokakları turistler için

sokak çocuklarının katledilmesi aynı anlayışa dayanmıyor mu?

Kısaca ifade edecek olursak: bize medeniyet adına örnek gösterilen ve sokak köpeklerine yönelik muamelelerin gerekçesi yapılan; sömürgeciliğin, ırkçılığın, faşizmin tarihidir; onun söylemi ve pratiğidir.

Peki, “başıboş” sokak köpekleri sorunu nasıl çözülecek?

Bunun için öncelikle, sorunun “başıboş” köpek sorunu değil; insanı yeryüzünün efendisi kabul eden insan-merkezci ve kapitalist düzen sorunu olduğunu görmemiz gerekiyor. Sorunu doğru ortaya koymazsak, bize çözüm diye benimsetilen; karşımızda savunmasız bir halde olan, ezilen ve sömürülen konumunda bulunan köpeklerin harcanması olacaktır.

Sokak köpeklerinden “başıboş” diye bahsetmemiz bile onları mal olarak görmemizden; mutlaka bir “sahip”leri, “efendi”leri olması gerektiğini kabul etmemizden ileri geliyor. Ve bu düzende her şeyin değeri, ne kadar kâr getirdiğiyle ve insan için ne kadar fayda sağladığıyla ölçülüyor. Var olmaya devam etmeleri yeterince kârlı bulunan hayvanlar sürekli olarak yeniden üretiliyor. Hayvancılık, hayvan de-

neyleri, pet hayvanı sektörü, yunus parkları, at yarışları, hayvanat bahçeleri için kullanılıp sömürülmek üzere her yıl on milyarlarca hayvan üretiliyor. Üzerinden yeterince kâr elde edilemeyen, meta değeri olmayan hayvanlar ise yeryüzünden silinmek isteniyor.

Bu düzen; her yere kentler inşa edip, yeryüzünü betonla, demirle, otoyollarla işgal edip insan harici hayvanlar için yaşam alanı bırakmıyor. Ondan sonra, tam bir sömürgeci mantığıyla, bu işgal altında var olma mücadelesi veren hayvanları işgalci ilan edip onları katletmeyi ve toplama kamplarında tutsak etmeyi kendinde hak görüyor.

Sorunun çözümü; işte bu düzene karşı mücadele etmekten geçiyor. Sorunun çözümü; bencil ve insan-merkezci tutumuzu değiştirerek, sadece güçlülere ve insanlara ait olmayan, yeryüzüne mülkümüz olarak muamele etmediğimiz bir düzeni var etmek için çabalamaktır. Çözüm; sokaklarda insan harici hayvanlarla uyum içerisinde yaşayabildiğimiz şehirleri yaratmaktır.

İnsana, hayvana, yeryüzüne özgürlük!